

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Mă scriu cu voi în carte și în duminica aceasta, fiilor, a șaptea duminică după Sfintele Paști, pomenirea între cei din cer și în mijlocul neamului creștinesc a sfinților părinți adunați la Niceea pentru mersul cel sănătos al bisericii Mele atunci și acum, o, că mereu au bătut și bat vânturi străine peste ea, dar piatra ei este și la temelie, este și în vârf, o, și se stă la veghe pentru cei credincioși dintre cei chemați și apoi aleși, și stă biserica Mea pe piatra ei cea dintâi, iar cine cade de pe ea sau sub ea, cade și gata, cade dacă nu ascultă, dacă nu stă sub veghe, dacă-și uită de părinții care, sub coborârea Duhului Sfânt peste ei, au întocmit cartea de cârmuire pentru vreme cu pace sau cu valuri a mersului bisericii, căci ispitele au curs mereu dinăuntru și din afara ei, dar Eu, Domnul, am vegheat mereu ca să rămână sănătoasă o ră-mășiță sfântă și ca să dea iar din ea, și așa să fie păstrată așezarea ei ca la începutul ei, și întărit acest început ca să nu se clatine, așa cum și în vremea aceasta am lucrat minunat, când am văzut venind vânt iute ca să ia cu el acoperământul bisericii Mele, legea ei cea sfântă, ascultarea și iubirea, păstrarea datinilor sfinte, o, și am așezat între cer și pământ venirea pe pământ a cuvântului Meu peste biserică, trâmbițarea celui de-al șaptelea înger, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, o, și am așezat iarăși pe piatra ei cea dintâi biserica Mea, că mare i-a fost clătina acum o sută de ani, și nici azi nu au mai fost așezate la loc cele clătinate atunci.

Dar Eu, Domnul, am lucrat și am înnoit, am luat din trunchi și am pus la crescut și iată-Mă cu voi, fiilor! Mi-am întărit pe piatra cea dintâi așezarea bisericii și mersul ei cel strămoșesc, și chiar dacă sămânța a fost mică și puțină Eu Mi-am salvat grâul și Mi-l îngrijesc cu cuvântul gurii Mele, care păstorește pe cel ascultător, ba și pe cei care se tot înstrăinează de mersul cel din părinți, o, și pe ei îi țin aproape cu învățătura Mea peste ei, că poate, poate vor vrea să primească nașterea din nou, ridicarea din cădere și din greșeală, o, că s-au dat multe și mari jertfe pentru întărirea adevărului și pentru păstrarea lui apoi prin vreme.

Dacă duhul proorociei nu mai curge în mijlocul bisericii, și nici descoperiri cerești, se duc pe apa sâmbetei rânduieșii și cărna cea trainică și veghea de peste biserică, și atunci Eu Mă ridic ca un viteaz și cercetez și lucrez înviere, ridicare, înnoire, precum este scris să se lucreze și să fie apoi înnoirea peste cele clătinate, iar sfinții părinți de la început, iată-i cu Mine în serbare pentru ei, și în veghe pentru biserică, iar cu ei, împăratul cel de atunci al creștinilor, o, și sunt uimiți de lucrarea Mea cu voi toți sfinții, măi fiilor, că așteptarea le este multă și mare în toată vremea asta de două mii de ani, și trebuie să vină și dreptatea cea pentru sfinți, căci ei strigă mereu: *«Până când, Doamne?»*.

O, iubitorilor, iată, am așezat totul la loc aici, unde avem primire și ascultare și veghe pentru cele sfinte ca și la început, și acum doar veghem și ocrotim până trece furtuna lui antichrist, și punem apoi în sfeșnic lumina, ca să se vadă ea până la margini și să se închine lui Dumnezeu popoare și limbi și împărați, precum este scris, și în țara română am Eu, Domnul, muntele cel sfânt, de pe care grăiesc peste pământ.

Iată, Mi-am făcut așezare întărită și s-a lucrat prin cuvânt rostit, ca la facerea lumii, când cuvântam și se ivea totul. Acum bucurați-vă voi, locuitori ai cerului Meu, o, și ne vom bucura curând, curând aici cu praznic de Rusalii, și rânduri-rânduri ne vom așeza și vom serba pe Duhul Sfânt Mângâietorul și coborârea lui pe pământ cuvânt acum, la sfârșit de timp.

— O, Doamne, o, Doamne, binecuvintează de pe acum adunarea noastră cu Tine aici, și cu ei, Doamne, cu cei de azi ai Tăi, cu care Îți așezi la loc pe toate ale bisericii Tale, o, că ea s-a rupt, și apoi ce s-a rupt din ea s-a sfărâmat bucăți, bucăți în toată vremea aceasta a încercării, și nu știu cei ruși, nu știu de datinile sfinte, și nu li se poate spune lor de cele de la început așezate prin apostolii Tăi și prin cei așezați de ei și din unii în alții, o, că mulți au plecat din turmă și și-au făcut casă aparte fiecare, așa cum s-a despărțit la început neamul lui Avraam la dreapta și la stânga, o, și tot timpul rămășița cea bună a stat de partea Ta și a fost binecuvântată, Doamne, căci Tu binecuvintezi pe cei dreپți și pe cei ce Te ascultă, pe cei statornici și neschimbători, o, și aceasta am lucrat și noi când ne adunam, iar cei ce au ascultat și s-au păstrat în cele părintești, au fost puțini și au fost sfinți, Doamne, căci sfinții sunt puțini, dar sunt bunii Tăi, supușii Tăi, urmașii Tăi, Doamne. Iar cei ce nu-și lucrează sfințenia cea pentru Tine în ei, o, aceia pleacă și se risipesc și fărâmă în bucăți turma tot mereu, și numai Tu știi cum vei lucra pentru cei atât de risipiți peste tot, pentru o înviere a multora dintre ei prin pocăință, prin trezire la adevărul cel dintâi, o, Doamne.

Și acum privim cu dulce și cu mângâiere pentru noi, privim lucrarea Ta cu ei aici, cu acești micuți ai Tăi și ai noștri, o, că ai avut grijă de noi și de răbdarea noastră ca să biruiești pentru noi prin ei, că noi am lucrat pentru Tine și pentru biruința Ta, Doamne, ca turma Ta să nu piară de tot, și să mai scape din ea din gura lupului răpitor, și am stat la datoarie cu milă și cu sfințenie, ca să poți fi cu noi în mijlocul turmei și ca să ne ai la veghe, Doamne, cu Tine.

Și acum privim la dragostea Ta din vremea aceasta, o, că mare este lucrarea venirii Tale cuvânt pe pământ, și slavă Ție cu ei, cu cei cu care Tu Te sprijini în vremea aceasta pentru toți cei care au fost până la ei, că vrei pe toți să-i atragi și să-i trezești, o, Doamne, iar mila Ta întrece marginile toate, și stai Păstor peste pământ cu mila Ta!

— O, fiilor, ce frumos este să petreacă cei din cer cu cei de pe pământ prin viu grai, ce frumos!

Așez acum binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh pentru tot ce mai este de gătit și de așezat până la ziua praznicului cel de peste șapte zile, și apoi sărbătoarea și toată desfășurarea ei din cer și de pe pământ.

Așez binecuvântare peste voi, cei care lucrați aici în unire sfântă și frățească pregătirea zilei minunate și mult dorită de cei din cer, fiilor, dar și de cei care așteaptă toată izbăvirea lor prin cele lucrate aici pentru ei, măi fiilor. Iată ce mare lucrare aveți voi de lucrat cu Mine pentru toți cei care așteaptă mântuirea lor întreagă, fiilor!

Acum, cereți la Mine să am grijă de frumosul zilei, să am grijă de vreme de pace, de mângâiere, de toată minunea zilei, și toate prin rugăciune vin. Iar voi nu uitați să vă găsească odihniți ziua cea sfântă și mare prin taina ei, o, că văd, fiilor, cum lucrați pentru ea, cum o gătiți, cum vă gătiți, cum iubiți să vină ea la voi cu Noi, cei din cer.

Văd cetele cerești, le văd cum așteaptă să coborâm aici, o, și mulți sunt cei din cer, sunt mulți și văd și privesc și acum, și atunci, și vor sta uimiți și se vor mângâia de la voi. Iar voi, fiilor, aveți grijă de ținuta lor cerească și aveți grijă și de voi ca să semănați cu ei, cu Mine și cu ei să semănați voi în ziua cea minunată, care vine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31-05/13-06-2021